

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΦΕΔΡΟΝ ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Δ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΝ *

*Μὲ λευθερίας πνοή, νὰ ἀναστηθοῦνε
«Ὅμηρον κλέα» καὶ Θαλῆ κι' Ἀϊγιάννη,
Αἴας ¹ στὴν Ἰδη μάχεται, καὶ χάνει
ἀπὸ τὰ μάτια του νιῶτα π' ἀνθοῦνε.*

*«Ἐμμινε οὐκέτι», βιά του ν' ἀκουσθοῦνε,
χρόνια βουβά! τὰ σήμαντρα, λιβάνι
νὰ ἀνάψη καὶ κηρί, μ' ἀνθοῦς νὰ ράνη
τάφους σοφῶν, οἱ αἰῶνες ποῦ φρουροῦνε.*

*Ὅπλον «αἰόλον» σφίγγει στὴ μασχάλη
κι ἄγρια ἀτενίζει στοῦ καπνοῦ τὴ ζάλη
ἐχθρὸν «φαιδιμον» Ἐκτορα μπροστά του.*

*Στ' ἄπορο βλέμμα ὑψώνει τὴ σκανδάλη,
μὰ «ρίγησεν κατὰ θυμόν», μακριὰ του
ἢ κάννη θρύψαλα, μαζὶ ἢ καρδιά του.*

Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

* Ὁ Κ. Γεωργούλης εἶχεν ἀφηγηθῆ ποτε εἰς κύκλον φίλων τὴν ἀκόλουθον πολεμικὴν του ἀνάμνησιν ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ὡς ὑπολοχαγὸς διοικητῆς ἀποσπάσματος ἐνεπλάκη κατὰ τινα ἐπιχείρησιν εἰς ἀγῶνα πρὸς Τουρκικὴν ὁμάδα. Ἡ συμπλοκὴ ὑπῆρξε πείσμων καὶ κατέληξεν εἰς ἐφόρμησιν τῶν ἡμετέρων. Τότε πλησίον τῶν ἐπιτιθεμένων προέβαλεν αἰφνιδίως ἓκ τινος προκαλύμματος νέος Τούρκος στρατιώτης περιδεὴς μὲ ὠραιότατα χαρακτηριστικά. Ὁ Γεωργούλης τὸν ἐσκόπευσε καὶ ἐπίεσε τὴν σκανδάλην, ἀλλὰ τὸ ὄπλον του ὑπέστη ἀφλογιστίαν καὶ ἐδόθη οὕτω ἢ εὐκαιρία εἰς τὸν νέον νὰ σωθῆ διὰ τῆς φυγῆς. Βραδύτεραν ἀναπολῶν τὴν σκηνὴν ἤσθάνετο ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἀφλογιστίαν καὶ ἀνελογίζετο ὅτι θὰ εἶχε τύψεις συνειδήσεως, ἂν εἶχε φονεύσει τὸν ὠραῖον νέον, ὁ ὁποῖος πιθανῶς θὰ ἀνῆκεν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Κιρκασίων. Εἰς τὴν ἀφήγησιν τῆς σκηνῆς ταύτης ἔχει τὴν πηγὴν του τὸ παρὸν σοννέτον, τὸ ὁποῖον ἐκ Συλλογῆς «Ἀπὸ τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον τοῦ 1922» ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ περιοδικὸν ΤΟ ΣΠΗΤΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, τεύχος Μαΐου 1961.

1) Ὁμ. Ἰλ. Π 114—118

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κέλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.